

jõua üls waene loom teie waljuse ülle siin sellegil
kaebada, aga siissi saab ükskord se kohtu päävätte
jõudma kus kõige loomade Issa iggaühhelt otsust
alkab nõudma; ja ädda siis nende peale, kes mõist-
mata loomasid piinastid! — Luupluup, et ta kül-
vallo tundis, oli wagga fui lammast ja lakkus
häeteggi jadé fässi. Kui hawad said arstitud siis
andsid lapsed foerale súa ning juu, teggid temale
pehme asseme, kus ta wiggadusi parrandades mõne
päwa puhkas. Rahe näddala pärast sai tema ter-
wels: agga fest ajast sadik ei ussultanud lapsed
enam kellegi fätte oma foera fui et iisse kasa läksid.

Sel ajal olli Seitungides luggeda: kudda üks
suur foer, sedda üls rikkas Inglane fassi inna eest
Sweitsi maalt ostsud ja Lijoni linnas, Prantsuse
maal, ühe trahteri peal tappa linni olli pannud,
se läbbi wallale peasnud, et ta tuggewa föie latti
närrind, akna ruutu purruk töönud ja förgest aknast
ühe akna al seisva tolla lae peale üppanud, seal
maha ja seddawiist ärra läinud; üls üne! k tüt, kus
foer ei ful wigga saamata wöinud jäda.

Süggise jõudis fätte; soead selged päwad lõps-
pesid otsa ja nendega faddusid ka rändajad wõerad
mäggedelt. Meie waesed tütarlapsed ollid ni paljo
warra tallele pannud et wõisid murreta ülle talve
ellada; siiski püütsid nemad koppikat teenida, kui jal-
veel leddagi teejuhti tarvitab. Kui nemad Mihlli-

kuu lõppul laks teekäjad ülle mäggede ollid saatnud
jäid nemad ööfest teele ja alkasid teisel oönikul koodo
poole tagasi töttama. Teele minnes puhus kulum
winge tuul põhja idast, sellepärrast kütstd förtsu
rahwas nõuks, et lapsed parremine ümbertlaudo
tee ette wõitaks lui ülle mäggede tagasi läheks, kus
lund ja tuisto karta. Agga Lena ning Luisa ollid
ni julged oma foera juhtimise peale, et nemad mäg-
gede teed läksid, kus nemad lõuna ajjal kõige för-
gema soha fätte said ja õhu poolne tee ennamist
alla mägge minnes neil ööpu lubbas. Ühe förgje
kaljofunka warjul istudes wõtsid nemad leiba, mis
neil teemoonals lasas olli. Suure mürrinaga ja
kohisemisega lange sid seal ning teal mõned lumelasi-
sid mäe-ladivadest maha, tuul bulgus ja willistas mäe
kaljude wahel, agga tütarlapsed — säherduse mängi-
gia tuttawad — ei pannud sedda immels waid föid
rahulikult; Luupluup lammast nende jalge ees ja sai
ka toitu. Nemad ei pañud tähele, kudda pilwed, mis
essiteks förgel joosid ilka maddalamale wausid, kuni
ni nemad ennast übekorraga passus uddupilmes leids-
sid. Mattukese aja pärast läks föid nende ümber
tuimedaks ja alkas lund rapputama. Nemad röe-
mustasid lapselikul kombel kenna lumé ülle, mis
säddemetes maha tulli ja fui üls valge pallakas
maa linni lattis; lartus ei töusnud lastel süddames.
Seal largas Luupluup äkitiselt üles, töstis niña
otsa laeva poole, haufus ja urtises ähwardamise